

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2TdoVS/1/2018
Identifikačné číslo spisu: 9505100014
Dátum vydania rozhodnutia: 24.09.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Hatala
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:9505100014.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Hatalu a sudcov JUDr. Juraja Klimenta, JUDr. Martina Bargela, JUDr. Martina Piovartsyho a JUDr. Pavla Farkaša v trestnej veci obžalovaného JUDr. Ing. V. W., pre pokračovací trestný čin podvodu spolupáchatelstvom podľa § 9 ods. 2, § 250 ods. 1, ods. 5 Tr. zák. účinného do 31. augusta 2003, prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 24. septembra 2018 v Bratislave sťažnosť obžalovaného JUDr. Ing. V. W. proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 16. mája 2018, sp. zn. 3 To 5/2018, a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť obžalovaného JUDr. Ing. V. W. sa z a m i e t a .

Odôvodnenie

Na Najvyššom súde Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sa pod sp. zn. 3 To 5/2018 vedie odvolacie konanie proti obžalovanému JUDr. Ing. V. W. pre pokračovací trestný čin podvodu spolupáchatelstvom podľa § 9 ods. 2, § 250 ods. 1, ods. 5 Tr. zák. účinného do 31. augusta 2003.

Obžalovaný počas odvolacieho konania vzniesol podľa § 30 ods. 4 Trestného poriadku účinného do 31. decembra 2005 (ďalej len „Trestný poriadok“) námietku zaujatosti voči sudkyňi JUDr. Jane Serbovej. Námietku zaujatosti odôvodnil v podstate tým, že JUDr. Serbová ako členka senátu uznesením najvyššieho súdu z 10. apríla 2018, sp. zn. 3 To 5/2018 rozhodla podľa § 105 ods. 1 Trestného poriadku o pribratí znaleckej organizácie Forensic.sk Inštitút forenzných medicínskych expertíz s.r.o. na skúmanie zdravotného stavu obžalovaného. V zmysle ustanovenia § 105 ods. 1 veta prvá Trestného poriadku mohla znalca pribrať výlučne predsedníčka senátu JUDr. Gabriela Šimonová, nie členka senátu. Rozhodnutie JUDr. Serbovej bolo nezákonné, pričom jej konanie v spojení s predchádzajúcim postupom pri kreovaní senátu vzbudzuje závažné pochybnosti o nezaujatosti.

O vznesenej námietke zaujatosti rozhodol najvyšší súd uznesením zo 16. mája 2018, sp. zn. 3 To 5/2018 tak, že podľa § 32 ods. 3 z dôvodov § 31 ods. 1 Tr. por. účinného od 1. januára 2006 (ďalej aj „Tr. por.“) nie je členka senátu najvyššieho súdu JUDr. Jana Serbová vylúčená z vykonávania úkonov trestného konania v trestnej veci obžalovaného JUDr. Ing. V. W., vedenej na najvyššom súde pod sp. zn. 3 To 5/2018.

Proti uzneseniu podal obžalovaný v zákonnej lehote sťažnosť. Sťažovateľ sa nestotožnil s nevyklúčením JUDr. Serbovej z vykonávania úkonov trestného konania v jeho trestnej veci. Vyjadrenie členky senátu k podanej námietke zaujatosti bolo nepresvedčivé a len prehĺbilo pochybnosti o jej nezaujatosti. V tejto súvislosti zopakoval argumentáciu z podanej námietky zaujatosti, pričom zdôraznil neakceptovateľnosť nezákonného procesného postupu členky senátu, ktorá namiesto predsedníčky senátu pribrala do konania znaleckú organizáciu nespĺňajúcu odborné požiadavky pre vykonanie znaleckého skúmania. Neobjektívnosť JUDr. Serbovej evokovalo aj znenie otázok, ktoré mala znalecká organizácia zodpovedať. Argumentáciu JUDr. Serbovej o potrebe plynulosti vybavovania veci staršej ako dva roky z dôvodu krátkodobej neprítomnosti predsedníčky senátu počas čerpania riadnej dovolenky považoval sťažovateľ za absurdnú. Vzhľadom na dĺžku konania na najvyššom súde a vylúčenie veci sťažovateľa na samostatné konanie nešlo o neodkladný úkon. S ohľadom na termín čerpania dovolenky predsedníčky senátu a vydania uznesenia by sa odklad týkal piatich pracovných dní. Z tohto dôvodu bolo konanie JUDr. Serbovej objektívne spôsobilé vyvolať u sťažovateľa pochybnosti o jej nezaujatosti, preto sťažnostnému súdu navrhol podľa § 149 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku zrušiť napadnuté uznesenie a rozhodnúť, že JUDr. Jana Serbová je vylúčená z rozhodovania v trestnej veci vedenej proti sťažovateľovi na najvyššom súde pod sp. zn. 3 To 5/2018.

Predsedníčka senátu najvyššieho súdu JUDr. Šimonová zaslala 29. júna 2018 sťažnosť obžalovaného na vyjadrenie náhradnému obhajcovi JUDr. Pšenákovi a Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, ktorí na podanie nereagovali.

Vec bola predložená sťažnostnému súdu 20. júla 2018.

Dňa 1. augusta 2018 bolo najvyššiemu súdu doručené podanie obžalovaného označené ako „obž. JUDr. Ing. V. W. - námietka zaujatosti - sťažnosť - vyjadrenie“, v ktorej obžalovaný nesúhlasil so zapísaním sťažnosti do registra TdoVS. Obžalovaný uviedol, že podľa platnej právnej úpravy vzťahujúcej sa na jeho trestné konanie by mal o vylúčení sudcu najvyššieho súdu rozhodovať iný senát toho istého súdu, pričom v zmysle relevantného ustanovenia rozvrhu práce má o vylúčení sudcu trojčlenného senátu rozhodnúť senát s najbližším nižším poradovým číslom, t. j. senát 2T. Súčasne z osobitnej časti rozvrhu práce vyplýva, že do registra TdoVS sa zapisujú sťažnosti v konaní podľa Trestného poriadku účinného od 1. januára 2006. Jeho sťažnosť bola podaná v konaní podľa Trestného poriadku účinného do 31. decembra 2005, preto žiadal nápravu vzniknutého stavu.

V nadväznosti na podanie obžalovaného, ako aj napadnuté uznesenie, ktorým najvyšší súd rozhodol o nevyklúčení JUDr. Serbovej v zmysle ustanovení Trestného poriadku účinného od 1. januára 2006, bolo v prvom rade potrebné ustáliť právny predpis vzťahujúci sa na podanú sťažnosť.

Podľa § 567c ods. 1 Tr. por. ustanovenia § 31 a 32 sa po 31. januári 2009 použijú aj v konaniach podľa § 564 ods. 3 až 5; ustanovenia § 30 a 31 Trestného poriadku v znení účinnom do 31. decembra 2005 sa v týchto prípadoch nepoužijú.

Podľa § 32 ods. 3 Tr. por. o vylúčení z dôvodov uvedených v § 31 na základe námietky vznesenej niektorou zo strán v iných prípadoch ako podľa odseku 2 rozhoduje orgán, ktorého sa tieto dôvody týkajú. O tom, či je vylúčený sudca alebo príslušiaci, ktorý rozhoduje v senáte, rozhodne tento senát.

V zmysle § 32 ods. 5 písm. d) Tr. por. o sťažnosti proti rozhodnutiu podľa odseku 3 rozhoduje iný senát odvolacieho súdu, dovolacieho súdu alebo nadriadeného súdu konajúceho o sťažnosti proti rozhodnutiu sudcu pre prípravné konanie, ak ide o rozhodnutie senátu odvolacieho súdu alebo dovolacieho súdu, alebo senátu nadriadeného súdu.

Podľa § 18 ods. 1 veta prvá, druhá zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o súdoch“) senát najvyššieho súdu sa skladá z troch sudcov, z ktorých jeden je predsedom senátu. Ak rozhoduje o riadnych alebo mimoriadnych opravných prostriedkoch proti

rozhodnutiam senátov najvyššieho súdu, skladá sa senát najvyššieho súdu z predsedu a zo štyroch sudcov.

V zmysle Rozvrhu práce najvyššieho súdu na rok 2018 v znení opatrenia č. 10, t. j. platného v čase nápadu veci sťažnostnému súdu, sa do registra TdoV-S zapisujú sťažnosti proti rozhodnutiam senátov najvyššieho súdu v konaní podľa Trestného poriadku účinného od 1. januára 2006.

V zmysle citovaného rozvrhu práce senát 2TdoV koná a rozhoduje vo veciach zapisovaných do registra TdoV, TdoV-N a TdoV-S.

Z prechodných ustanovení Trestného poriadku. vyplýva, že o námietke zaujatosti a o na ňu nadväzujúcej sťažnosti sa koná podľa Trestného poriadku účinného od 1. januára 2006, a to aj v prípade, že obžaloba bola podaná podľa Trestného poriadku účinného do 31. decembra 2005 a trestné konanie sa vedie podľa ustanovení tohto Trestného poriadku.

O námietke vznesenej stranou rozhoduje v zmysle ustanovenia § 32 ods. 3 Tr. por. senát, ktorého je sudca členom. Proti rozhodnutiu senátu je prípustná sťažnosť, o ktorej podľa § 32 ods. 5 písm. d) Tr. por. koná iný senát, ktorým je na najvyššom súde podľa ustanovenia § 18 ods. 1 zákona o súdoch senát zložený z piatich členov. Zapisanie sťažnosti obžalovaného do registra TdoV-S bolo preto správne a v súlade so zákonmi, ako aj citovaným rozvrhom práce.

Nad rámec považuje sťažnostný súd za potrebné poznamenať, že obžalovaným uvádzaný čl. IV ods. 1 citovaného rozvrhu práce by sa uplatnil pri podaní námietky zaujatosti sudcom najvyššieho súdu podľa § 32 ods. 1 Tr. por. Na základe strany vznesenej námietky zaujatosti nie je takýto postup možný z dôvodov uvedených vyššie.

Následne najvyšší súd preskúmal na podklade riadne a včas podanej sťažnosti oprávnenou osobou v zmysle § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Tr. por. správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako i konanie predchádzajúce výroku napadnutého uznesenia, pričom dospel k záveru, že sťažnosť obžalovaného JUDr. Ing. V. W. nie je dôvodná.

Podľa § 31 ods. 1 Tr. por. z vykonávania úkonov trestného konania je vylúčený sudca alebo prísediaci sudca (ďalej len „prísediaci“), prokurátor, policajt, probačný a mediačný úradník, vyšší súdny úradník, súdny tajomník, asistent prokurátora a zapisovateľ, u ktorého možno mať pochybnosť o nezáujatosti pre jeho pomer k prejednávanej veci alebo k osobám, ktorých sa úkon priamo týka, k obhajcovi, zákonnému zástupcovi, splnomocnencom alebo pre pomer k inému orgánu činnému v tomto konaní.

Podľa § 31 ods. 2 Tr. por. sudca, prísediaci, probačný a mediačný úradník, vyšší súdny úradník a súdny tajomník je vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania, ak bol v prejednávanej veci činný ako prokurátor, policajt, spoločenský zástupca, obhajca, splnomocnenec zúčastnenej osoby alebo poškodeného, zástupca poškodeného alebo spoločný zástupca poškodených.

Podľa § 31 ods. 3 Tr. por. z rozhodovania na súde vyššieho stupňa je okrem vylúčenia podľa odseku 2 vylúčený sudca, prísediaci, probačný a mediačný úradník, vyšší súdny úradník a súdny tajomník, ktorý sa zúčastnil na rozhodovaní na súde nižšieho stupňa, a naopak. Z rozhodovania o dovolaní je vylúčený ten, kto sa v prejednávanej veci zúčastnil na rozhodovaní ako sudca alebo prísediaci súdu iného stupňa. Z rozhodovania o sťažnosti na nadriadenom orgáne je vylúčený prokurátor, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal alebo dal naň súhlas alebo pokyn.

Podľa § 32 ods. 6 Tr. por. o námietke zaujatosti strany, ktorá je založená na tých istých dôvodoch, pre ktoré už raz bolo o takej námietke rozhodnuté, alebo ktorá nebola vznesená bezodkladne podľa § 31 ods. 4 alebo ak je dôvodom námietky len procesný postup orgánov činných v trestnom konaní alebo súdu v konaní, sa nekoná; to platí aj o námietke, ktorá je založená na iných dôvodoch ako dôvodoch podľa § 31.

Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Podľa čl. 6 ods. 1 veta prvá Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

Na úvod považuje najvyšší súd za potrebné zdôrazniť, že jednou zo základných zásad trestného konania je aj zásada zákonného trestného procesu, ktorá vyjadruje požiadavku spravodlivého prejednaní vecí nezávislým a nestranným súdom.

Právu na nestranný súd (čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru) zodpovedá ústavná povinnosť súdov prerokovať a rozhodnúť každú vec tak, aby postupovali nezaujato a neutrálne, bez nadšňania a objektívne posúdili všetky skutočnosti závažné pre rozhodnutie vo veci. Nestranný súd poskytuje stranám konania rovnaké príležitosti na uplatnenie všetkých práv, ktoré im zaručuje právny poriadok, pokiaľ má právomoc o nich rozhodnúť (II. ÚS 71/97, III. ÚS 24/05). Základné právo na prerokovanie a rozhodnutie vecí nestranným súdom je v trestnom konaní garantované prostredníctvom inštitútu vylúčenia sudcu z ďalšieho prejednávania a rozhodovania pre zaujatosť.

Nestrannosť je pritom potrebné skúmať z dvoch hľadísk, a to zo subjektívneho hľadiska nestrannosti, kedy je potrebné zistiť osobné presvedčenie sudcu prejednávajúceho prípad, a z objektívneho hľadiska nestrannosti, t. j. či sú poskytnuté dostatočné záruky na vylúčenie akejkoľvek pochybnosti o sudcovej nestrannosti.

V prípade subjektívneho hľadiska sa nestrannosť sudcu predpokladá až do predloženia dôkazu o opaku (Piersack v. Belgicko - rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva z 1. októbra 1982 - ďalej len „ESLP“). Nie je však možné uspokojiť sa len so subjektívnym hľadiskom nestrannosti. Zároveň musí byť vylúčená akákoľvek vonkajšia oprávnená pochybnosť o nestrannosti sudcu prejednávajúceho vec (III. ÚS 16/00).

Objektívna nestrannosť sa posudzuje podľa vonkajších objektívnych skutočností a spočíva v posúdení, či nezávisle od osobného správania sudcu určité overiteľné skutočnosti neumožňujú pochybovať o jeho nestrannosti. Pri posudzovaní objektívnej nestrannosti platí tzv. teória zdania, podľa ktorej nestačí, že sudca je subjektívne nestranný, ale musí sa ako taký aj objektívne javiť v očiach strán. Spravodlivosť nielenže má byť vykonávaná, ale sa musí aj javiť, že má byť vykonávaná (Delcourt v. Belgicko, rozsudok ESLP zo 17. januára 1970). Mal by byť vylúčený každý sudca, u ktorého sa možno oprávnenne obávať, že mu chýba nestrannosť. Ide o dôveru, ktorú musia mať súdy pri stranách v demokratickej spoločnosti (Padovani v. Taliansko, rozsudok ESLP z 26. februára 1993).

Rozhodujúcim prvkom v otázke rozhodovania o zaujatosti zákonného sudcu je to, či dôvod obavy je objektívny. Treba rozhodnúť v každom jednotlivom prípade, či povaha a stupeň vzťahu sú také, že prezrádzajú nedostatok nestrannosti súdu (Pullar v. Spojené kráľovstvo, rozsudok ESLP z 10. júna 1996). Relevantná obava z nedostatku nestrannosti sudcu sa musí zakladať na objektívnych, konkrétnych a dostatočne závažných skutočnostiach. Objektívnu nestrannosť nemožno chápať tak, že čokoľvek, čo môže vrhnúť čo aj len tieň pochybnosti na nestrannosť sudcu, ho automaticky vylučuje ako sudcu nestranného. Existencia oprávnených pochybností závisí od posúdenia konkrétnych okolností prípadu.

Tzv. objektívna nestrannosť sa teda posudzuje nie podľa subjektívneho postoja sudcu, ale podľa objektívnych symptómov. Sudca môže byť subjektívne absolútne nestranný, ale i napriek tomu môže byť jeho nestrannosť vystavená oprávneným pochybnostiam vzhľadom na jeho status, alebo vzhľadom

na jeho pomer k veci, k stranám konania, k ich právnym zástupcom, k svedkom a pod. Z tohto hľadiska preto nezáleží ani na tom, že sudca sa k návrhu na jeho vylúčenie vyjadril v tom zmysle, že sa vnútorne necíti byť zaujatý. Rozhodujúce nie je jeho stanovisko, ale existencia objektívnych skutočností, ktoré vzbudzujú pochybnosť o jeho nestrannosti v očiach strán a verejnosti (III. ÚS 24/05).

Pomerom k prejednávanej veci pritom treba rozumieť určitú zainteresovanosť vo veci procesne činného orgánu trestného konania na skutku, ktorá má konkrétnu podobu a osobný charakter, aby bola dostatočným dôvodom pre vznik pochybností o schopnosti sudcu (alebo iného procesne činného orgánu - vyšetrovateľ, prokurátor) pristupovať k veci a úkonom, ktoré sa jej týkajú objektívne. Táto môže spočívať napríklad v tom, že vo veci procesne činný orgán, resp. jeho príbuzní, rodinní príslušníci, osoby jemu blízke a podobne, boli činom poškodení, eventuálne procesne činný orgán trestného konania bol svedkom skutku, pre ktorý sa vedie trestné stíhanie a podobne.

Pomerom procesne činného orgánu trestného konania k osobám uvedeným v § 31 ods. 1 Tr. por. sa rozumie jeho vzťah k niektorej z osôb tam uvedených, ktorý môže vyvolať vo verejnosti pochybnosti o jeho nezaujatosti práve pre tento vzťah, ktorý prípadne existuje aj mimo rámec konania. Takýto vzťah môže spočívať najmä v príbuzenskom a rodinnom pomere procesne činného orgánu k niektorej z osôb uvedených v § 31 ods. 1 Tr. por., ďalej môže ísť o úzke priateľstvo, či kamarátstvo, resp. negatívny vzťah.

To znamená, že vzbudiť pochybnosť o nezaujatosti by mohol len pomer sudkyne k prejednávanej veci alebo osobám vymenovaným v § 31 ods. 1 Tr. por. v dôsledku jej pozitívneho alebo negatívneho vzťahu, ktorý by mohol ovplyvniť rozhodnutie vo veci a tým aj zasiahnuť do postavenia a práv obžalovaného. Sťažnostný súd nezistil takýto pomer, ani iné dôvody na vylúčenie JUDr. Serbovej z konania podľa § 31 ods. 2, ods. 3 Tr. por. Súčasne je potrebné zdôrazniť, že predmetom námietky zaujatosti obžalovaného a jeho následnej sťažnosti bol procesný postup sudkyne, ktorý v zmysle § 32 ods. 6 Tr. por. ani nie je možné namietat' a súd o nej nekoná.

Nad rámec si sťažnostný súd dovoľuje uviesť, že JUDr. Serbová postupovala v súlade s Rozvrhom práce najvyššieho súdu na rok 2018 v znení opatrenia č. 3 (ďalej len „rozvrh práce“), t. j. rozvrhu práce aktuálneho ku dňu vydania uznesenia o pribratí znaleckej organizácie.

Podľa čl. II ods. 14 rozvrhu práce veci, ktoré boli pridelené senátu na vybavenie prideliť jednotlivým jeho členom riadiaci predseda senátu, pričom dbá na rovnomerné zaťaženie jednotlivých členov. Ak má v senáte viac sudcov funkciu predsedu senátu, riadiacim predsedom senátu je predseda senátu uvedený v osobitnej časti rozvrhu práce na prvom mieste. Každý predseda senátu má právo predsedat' senátu vo veci, ktorá mu bola pridelená ako spravodajcovi. V záujme plynulého vybavovania vecí môže riadiaci predseda senátu vo veciach pridelených senátu zmeniť v jeho rámci ich pridelenie jednotlivým sudcom.

V zmysle čl. V ods. 1 veta prvá v spojení s ods. 11 rozvrhu práce predsedu senátu v čase dovolenky zastupuje ďalší predseda toho istého senátu v poradí uvedenom v osobitnej časti rozvrhu práce.

Z citovaných ustanovení vyplýva, že za predsedu senátu - sudcu spravodajcu by mohol v čase jeho neprítomnosti realizovať úkon v poradí ďalší predseda senátu. Počas dovolenky mohla byť JUDr. Šimonová zastúpená nasledujúcim predsedom senátu, ktorým bola JUDr. Serbová (predsedu senátu s najvyšším poradovým číslom zastupuje predseda senátu s najnižším poradovým číslom, tzn., že JUDr. Šimonová ako 3. predsedníčku senátu zastupovala JUDr. Serbová ako 1. predsedníčka senátu). V zmysle rozvrhu práce by dokonca riadiaci predseda senátu mohol v záujme plynulého vybavovania vecí (napr. z dôvodu dlhodobej práceneschopnosti sudcu spravodajcu) prideliť vec inému sudcovi zo senátu (v súlade s týmto ustanovením bola v roku 2016 predmetná vec z dôvodu viac ako 6 týždňov trvajúcej práceneschopnosti JUDr. Šimonovej pridelená na vybavenie JUDr. Šiškovéj). Neobstoí preto tvrdenie sťažovateľa, že len JUDr. Šimonová mohla vydať predmetné uznesenie.

Skutočnosť, že JUDr. Serbová rozhodla v čase riadnej dovolenky predsedníčky senátu - sudkyne

spravodajkyne JUDr. Šimonovej uznesením o príbratí znaleckej organizácie Forensic.sk Inštitút forenzných medicínskych expertíz s.r.o. napriek tomu, že nešlo o neodkladný úkon a neskoršie vydanie uznesenia by zásadne neovplyvnilo dĺžku konania, by síce mohlo vzbudiť pochybnosť o potrebe urýchleného vydania uznesenia, avšak sama osebe by ani nezakladala námietku zaujatosti, ktorá by odôvodňovala vylúčenie JUDr. Serbovej z vykonávania úkonov trestného konania. Ako už bolo uvedené, rozvrh práce umožňuje zastupovanie predsedu senátu, v konaní nebol preukázaný negatívny postoj JUDr. Serbovej k sťažovateľovi, resp. jej akýkoľvek vzťah k osobám uvedeným v ustanovení § 31 ods. 1 Tr. por., pričom procesný postup ani nie je prípustnou námietkou. Navyše uznesením predsedníčky senátu JUDr. Šimonovej zo 17. mája 2018, sp. zn. 3 To 5/2018 bola znalecká organizácia zbavená povinnosti znaleckého skúmania a následne predsedníčka senátu uznesením z 20. júna 2018, sp. zn. 3 To 5/2018 pribrala na znalecké skúmanie znalcov MUDr. Vladana Hudeca a MUDr. Stanislava Žiarana, PhD. Úkon JUDr. Serbovej teda vôbec nemal vplyv na sťažovateľa.

Neobstála by tiež námietka sťažovateľa smerujúca k predchádzajúcemu nezákonnému kreovaniu senátu. Nielen, že ňou sťažovateľ napádal procesný postup, ale ako správne konštatovala JUDr. Serbová vo vyjadrení zo 14. mája 2018, táto námietka nebola vznesená bezodkladne, keď k údajnému nesprávnemu zloženiu senátu malo dôjsť ešte v roku 2016. Najvyšší súd preto o námietke v zmysle ustanovenia § 32 ods. 6 Tr. por. nekonal.

V nadväznosti na obsah predchádzajúcej námietky si najvyšší súd dovoľuje na záver poznamenať (s ohľadom na zloženie senátu rozhodujúcim o sťažnosti obžalovaného), že JUDr. Bargel v predmetnej veci nevykonal žiadny úkon, ani nebol prítomný na verejnom alebo neverejnom zasadnutí (zasadnutia sa uskutočnili za účasti JUDr. Šimonovej, JUDr. Serbovej a JUDr. Šiškovéj), a to ani ako zastupujúci člen senátu počas práceneschopnosti JUDr. Šimonovej, príp. iného člena senátu. V súlade s judikatúrou Ústavného súdu Slovenskej republiky (pozri napr. III. ÚS 62/2015) preto nie je vylúčený z vykonávania úkonov nadriadeného súdu.

Vzhľadom na vyššie uvedené najvyšší súd sťažnosť obžalovaného JUDr. Ing. V. W. podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.